

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci proti obžalovanému **L. B.** pre trestný čin útoku na verejného činiteľa podľa § 155 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a iné vedenej na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 6 To 57/07, na neverejnom zasadnutí 19. marca 2008 v Bratislave o návrhu na odňatie a prikázanie veci v zmysle § 25 Tr. por. účinného do 1. januára 2006, rozhodol

t a k t o :

- I.) Sudcovia Krajského súdu v Prešove **nie sú vylúčení** z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci obžalovaného L. B. vedenej na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 6 To 57/07.

- II.) Trestná vec obžalovaného L. B. Krajskému súde v Prešove **sa neodníma.**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Stará Ľubovňa rozsudkom z 20. júla 2007, sp. zn. 2 T 91/05, uznal obžalovaného L. B. za vinného z trestného činu útoku na verejného činiteľa

podľa § 155 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2008 a iné. Za to mu bol uložený úhrnný peňažný trest vo výmere 10 000 Sk (desaťtisíc) a pre prípad jeho úmyselného zmarenia náhradný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov, pričom bol zaviazaný aj k povinnosti nahradiť spôsobenú škodu.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný L. B..

Trestná vec obžalovaného L. B. bola predložená na rozhodnutie o podanom odvolaní Krajskému súdu v Prešove.

Obžalovaný L. B. osobitným písomným podaním vzniesol námietku zaujatosti voči všetkým sudcom Krajského súdu v Prešove a najmä voči členom senátu 6 To, keďže títo podľa jeho názoru nepostupujú objektívne a zákonne, keďže celé doterajšie odvolacie konanie je nimi vedené jednostranne proti jeho osobe, o čom svedčí aj ostatné rozhodnutie predsedu senátu o uložení poriadkovej pokuty. V neposlednom rade poukázal aj na prepojenosť polície a súdu v rámci tohto kraja.

Z týchto dôvodov navrhol, aby jeho trestná vec bola odňatá Krajskému súdu v Prešove a prikázaná inému krajskému súdu mimo východoslovenského kraja.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal návrh obžalovaného L. B. na odňatie veci Krajskému súdu v Prešove a jej prikázanie inému krajskému súdu, vyjadrenia sudcov Krajského súdu v Prešove ako aj obsah súdneho spisu a zistil, že návrh obžalovaného L. B. nespĺňa zákonom požadované podmienky.

Podľa § 25 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. por.) z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Podľa čl. 48 ods.1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky **nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi.**

Ide o významnú ústavnú zásadu, ktorú treba dôsledne zachovávať, to znamená brať ju do úvahy aj pri rozhodovaní o návrhoch na odňatie a prikázanie veci príslušnému súdu podľa § 23 Tr. por.

Odňatie a prikázanie veci podľa § 25 Tr. por. je výnimkou z vyššie uvedenej ústavnej zásady.

Dôležité dôvody v zmysle § 25 Tr. por. môžu byť dôvody, ktoré zabezpečujú neustranné a zákonné prerokovanie veci, náležité zistenie skutkového stavu potrebného na rozhodnutie, ako aj uplatnenie všetkých do úvahy prichádzajúcich základných zásad trestného konania.

Medzi dôležité dôvody na odňatie a prikázanie veci v zmysle § 25 Tr. por. patrí aj **vylúčenie všetkých sudcov príslušného súdu z rozhodovania.**

Podľa § 30 ods.1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci, vyšší súdny úradník, probačný a mediačný úradník, prokurátor, vyšetrovateľ, policajný orgán a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezáujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka, k ich obhajcom, zákonným zástupcom a splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Dôvody možného vzniku pochybností uvedených v § 30 ods.1 Tr. por. sú uvedené taxatívne. Spočívajú v okolnostiach, ktoré charakterizujú pomer úradnej osoby k prejednávanej veci, alebo pomer úradnej osoby k osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka, prípadne ich splnomocnencom a obhajcom.

Obžalovaný L. B. v písomnom podaní poukazoval len na rozhodovaciu činnosť a procesný postup sudcov krajského súdu, ktorá okolnosť však nie je spôsobilá spochybniť ich nezáujatosť.

Okolnosť, že títo sudcovia krajského súdu v tomto posudzovanom prípade konali a rozhodovali v rozpore s predstavami a subjektívnymi názormi

obžalovaného L. B. nie je z hľadiska ustanovenia § 30 ods.1 Tr. por. zákonným dôvodom na vylúčenie týchto sudcov.

Podľa § 2 ods.2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v jeho platnom znení je sudca pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia; rozhoduje nestranne, spravodlivo, bez zbytočných prietáhov a len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom.

Podľa § 2 ods. 3 prvá veta vyššie uvedeného zákona je sudca pri výkone svojej funkcie nezávislý a pri rozhodovaní viazaný len Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a zákonom.

Keďže Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil splnenie zákonných podmienok na vylúčenie sudcov krajského súdu konajúcich v tejto posudzovanej veci a tým zároveň aj splnenie zákonných podmienok na odňatie a prikázanie veci, rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 19. marca 2008

JUDr. Juraj Kliment, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

